

Trollens Nyheter utkommer i dag med ett nytt nummer späckat med nyheter från Trollhättan och omkringliggande bygder. Även en del inrikespolitiska spörsmål tas upp till behandling i spalterna och vi hoppas förstås att våra läsare skall bli nöjd med vår nya "utgåva". Vi presenterar också i dag hela nio sidor speciell helgläsning i avsikt att lösa Edra "fritidsproblem" under julhelgen. Vi ber också få göra Er uppmärksam på att vi för första gången i tidningens historia bjuder våra läsare (och lösare) ett intressant korsord författat av vårt speciella korsordsgeni.

P R E S S - S T Ö D E T
KAN BLI PRESSÖDET
Se sidan 2

AVSATT REDAKTÖR
HÖJER SIN RÖST:
Red. S. Henriksson som för en tid sedan avsattes som chefredaktör för TN gör i dag sin röst hörd i våra spalter. Chefsskiftet kom till stånd genom en kupp säger han. Han får svar av nuvarande chef. red. J. Algotsson.

Se sidan 4

NU SMYGER
KULTUREN IN
I GÖDSELHÖGEN

Vår käre Terpare, utanför stadsgränsen som regelbundet kommer med sitt bidrag från gödselstacken har nu fått kulturen på hjärnan och dessvärre försöker han också inympa detta tänkande på vår läsekrets.

Se sidan 12

S T O R F I S K A R N
HAR ÄNTLIGEN FÅTT PÅ MOPPE
Se sidan 13

PRESS-STÖDET ÄR PRESS-ÖDET

Pressen på pressen är stor i dessa dagar. Press-stödet (förlåt, det hette visst partistöd) kommer att bli rena press-ödet för många av de partifärgade tidningarna.

De blir nu helt enkelt alltid tvingade att jama med det parti de oftast företräder. Annars dras stödet in :::

Vilka möjligheter har pressen att klara sig från partiets järnhand. Det finns faktiskt flera vägar att gå. Vi tänkte här ge exempel på några.

Eftersom det tycks bli "de grå" som får den största kakan kan tidningen bli demokratisk, det är inte någon större konst. Då gäller det endast att skriva "ner" de andra partierna så mycket som möjligt, undvika att tala om någon egen linje - den saknas - möjligen kan man kasta in slagordet, Nya dJärva Mål, någonstans. Det går också att skriva på Mål (dialekt), dock endast värmäländska, eventuellt skånska i utrikespolitiska artiklar.

Vill man få stöd av Centern kan det bli lite svårare, då måste man på alla sätt undvika att tala illa om

något annat parti - "man vet ju aldrig, de kan behöva hjälp för att bilda regering" - man måste undvika klara fakta och direkta citat. Det gäller alltså att endast svamla på i god tro.

Skulle man någon gång känna sig tvungen att ta med ett citat, går detta lätt att undvika på följande sätt; Någon har sagt, någonstans, någonting, någon gång. Vad, ska vi här ej upprepa, vi skall istället säga, att de orden absolut var på plats, vid den tidpunkten, på det stället, av den talarren. Det är alltså bara att tassa på i ullstrumporna i den stilen. Tant Rådom ger er slantar med vara hand.

Det går också bra att vara s.k. fristående tidning. Då går det att köra med rena frilansningen på partiernas bekostnad, Det är bara att skriva en ledare i någon partiriktning, sedan skicka en väl kryddad räkning till partiet. Kan man dessutom få med flera olika åsikter i samma ledare är det ännu bättre, då kan man ju lyckas med konsten att få ut honorar från flera partier.

En varning vill vi ge dem som tänker stödja Petrus och Edstedt (KFS). De fick tyvärr inga pengar och kollekten lär icke räcka mer än för Dagen.

Tidningarna kommer tydligen att tryckas uppåt väggarna i framtiden. Därmed inte sagt, att det ej redan nu, finns vissa tidningar som liknar rena väggkludningen.

Det kommer att bli ekonomidirektören som hädanefter får klargöra vilken färg tidningen skall ha. Det blir alltså han som får gå till ledarskribenten och sjunga den gamla slagdängan i något omskriven version;

Nu är det dags min vän, att byta färg igen. Du måste lita på mig, för partit har sagt,nej.

Schismen på TN är schackspel

Den schism som det i detta nummers insändaravdelning talas om, att Trollens Nyheter skulle haft, är vad jag kan förstå, rena pratbubblorna. Att det varit ett byte på chefredaktörsstolen är sant, men att se detta som någon schism är gålet.

Det är bara frågan om ett helt vanligt utspel. Exakt samma som i schack. Låt oss anta att Trollens Nyheter är en schackbräda en liten stund. De pjäser som för tillfället är i spel, är för svart, två bönder och för vit, en bonde en löpare

och kungen. Som ni vet, för alltid kungen ett tillbakadraget liv i schack. Vi låter spelet börja. En svart bonde (S.H.) hotar kungen. Kungen kan själv slå bonden men vill inte gå för långt ut på brädan utan tar istället sin löpare(J.A.) som får slå ut bonden. Löparen intar nu en hög ställning, men vad gör han då. Jo, han lämnar sin egen kung i sticket och ingår fusion med den andra svarta bonden(L.O).

Det är så långt spelet gått nu, vad kommer att hända i fortsättningen. Det finns bara en sak som kan hända. Kungen får ta sin andra bonde (S.I.) som blott är en liten torpare och slå svarts bonde(L.O.). Sedan får den vita löparen själv välja sida. Han kan då om han önskar, klippa av banden med den svarta bonden (L.O) eller också kommer han, genom vite kungens försorg att haarna rakt i famnen på den svarta kungen och av honom slås ur brädet.

Någon undrar vem den vita kungen är. Det kan vi för dagen ej avslöja, men det är samme person som skrivit detta, även den övriga ledaren. Han är alltså än så länge endast spökskrivare åt nuvarande chefredaktören J Algotsson. Han har också rätt nyligen blivit avsatt som ekonomidir. till förmån för Lars Olovsson. Denne herr Olovsson kommer dock icke att få sitta länge på den platsen. Hans efterträdare blir troligen herr Sven Ivarsson. Han är särskilt lämplig för denna plats, då han icke har någon egen ekonomi att tänka på.

DAGENS CITAT:

Nedläggningen av ST kom inte som någon överraskning för oss. Inget annat var att vänta när TrollensNyheter började ges ut. (New York Times)

V A R C H E F S S K I F T E T P Å T N
E N V Ä L G E N O M F Ö R D K U P P ?

JA, säger Sverker

NEJ, säger Jerker

Sedan jag en tid tillbaka suspenderats från tjänsten som chefredaktör skulle jag till den nuvarande redaktören, Jerker Algotsson, vilja ställa några frågor.

Med vilka vapen gjorde ni entré hos direktionen för att muta dem eller kanske hota dem.

Herr Algotsson, ni har sedan en tid tillbaka tjänstgjort på ett mindre företag i Norrland och därifrån försvann ni hastigt. Hur var det egentligen med den anställningens upphörande. Jag har en känsla av att ni har gått bakom ryggen på mig och det är ju inte speciellt vänligt, med tanke på att jag alltid hävdade att jag vill se den jag talar med i ansiktet.

Har ni förresten tänkt på vilket ansvar ni påtagit er i och med att ni nu skall försöka att driva ett företag, som är kanske till vissa delar tvivelaktigt, om man tittar på den ekonomiska sidan.

Den enda sida som tidigare lästes i Trollens Nyheter var just ledarsidan med mina klarsynta och framsynta förslag i det demokratiska samhällets tjänst.

Jag vill med andra ord säga, ni har aldrig vetat vilken skada ni gjort tidningens läsekrets i och med tidningskuppen.

Sverker Henriksson

Att Er insändare publicerades i vår tidning visar ju bara det, att det här är fråga om fair play. Vi skulle naturligtvis också kunnat låta insändaren gå direkt i papperskorgen, men vi vill dock ge Er den chans Ni rätteligen inte är värd.

För det första vill jag i mitt svar påpeka, att inga speciella vapen användes när jag gjorde min entré som chefredaktör. Det var helt enkelt redaktionspersonalens krav som avgjorde beslutet.

Beträffande mina tidigare anställningar, vill jag påpeka att dessa kan framföras som ett stort plus. Min medverkan har gjort att det ena företaget efter det andra fått lägga ned, just på grund av att jag efter att en tid ha visat min kapacitet för läsarna plötsligt avgått.

Min avgång har snabbt märkts och tidningarna har strax därefter fått lägga ned. Så gick det med Söderhamns Tidning och så kommer det troligen att gå med Kuriren. Detta betyder att konkurrensen minskar ytterligare och läsarna övergår till Trollens Nyheter. Kan det då annat bli än framgång för vårt företag.

Så skall här nämnas att såväl personal som företagsledningen sedan en tid funnit sig föranlåten att närmare kolla Edra göranden och låtanden. De har funnit det ena

MÄSTERFISKAREN FICK OAV-
GJORT PÅ ÖVERTID ..

Mästerfiskaren från Älväng-
en, Lars Olovsson, fick
häromdagen se sig slagen i
en fisketävling på Kobergs-
sjön. Det är desto mera an-
märkningsvärt eftersom
Olovsson vunnit alla de
kamper han deltagit i under
de senaste 10 åren - enligt
vad han själv uppger. För
att rehabilitera sig tog
han chansen att släppa ner
pirken sedan tävlingen var
avblåst och lyckades däri-
genom - på övertid - dra
upp en firre, vilket gav o-
avgjort. Den stränge fiska-
re som gav mestaren på mop-
pe var Jerker Algotsson,
Trollhättan. Som hålborrhare
deltog amatören Sven Ivars-
son.

AVDANKAT BEFÄL SKICKAR JUL-
KORT TILL G. STRÄNG ..

Avdankade furiren, numera
takläggaren, Sven Ivarsson
i Trollhättan blev så glad
när han för en gångs skull
fick återbäring på skatten
att han omedelbart sände en
julhälsning till finansmi-
nister Gunnar Sträng. En-
ligt vad TN erfarit kom o-
medelbart svar från herr
Sträng med orden: En sådan
gest måste jag verkligen
uppskatta - vad nu det kan
betyda .....

HÖGKONJUNKTUR FÖR T-HÄTTANS
PORSLINSFABRIK.

Trollhättans porslinsfabrik
har på senare tid annonse-
rat efter ytterligare 2.000
man. För några veckor sedan
anställdes vid fabriken
2.700 personer. Anledningen
till högkonjunkturen inom
företaget är att Fyrkants-
mjölken gjort sitt intåg i
staden och allt porslin mäs-
te nu göras fyrkantigt för
att passa till mjölken. Man
har försökt stoppa fyrkants-
mjölken men LMC svarar: Vi
har monopol och tyst sen ..

Att mjölken blivit dyrare
genom rationaliseringen är
helt enligt monopolföreta-
gets normer ...

KF LÄNKEN I TROLLHÄTTAN
VALDE NY ORDFÖRANDE.

KF Länken i Trollhättan av-
höll söndagen den 5 dec.
sitt årsmöte. Vid val av
kommande års styrelse in-
träffade endast en föränd-
ring, nämligen på ordföran-
deposten. Som ny ordförande
valdes redaktören m.m. Jer-
ker Algotsson. Han är nyin-
flyttad till staden och kom-
mer närmast från Söderhamn,
där han under flera år va-
rit verksam inom KF länken,
därstädes även en tid som
ordförande. Han har gjort
sig känd som en entusiastisk
länkmedlem och idespruta när
det gäller att anordna fester
och tillställningar av olika
slag.

Vi ber att få önska lycka
till på den nya förtroende-
posten.

MISSFÖRSTÅND PER TELEGRAM
MED VÅR KORRESPONDENT I
ÄLVÄNGEN.

Trollens Nyheter sände för
några dagar sedan ett tele-
gram till sin korrespondent
i Älvängen av följande ly-
delse: "Vill du ha med nå-
got bidrag inkom före tis-
dag". Vi fick omedelbart
följande svar: "Får man bi-
drag kommer jag genast".

Vi ringde då upp honom och
förklarade att det var hans
bidrag till tidningen vi å-
syftade. Han svarade då att
han av princip inte lämna-
de några bidrag till någon-
ting, möjligen kunde han
lämna ett gädddrag.

Vi måste därför med stort
beklagande meddela att vi
i detta nummer av Trollens
Nyheter inte har med något
inlägg från ovan nämnda
ort eller korrespondent.

F.d. överfuriren Sven Ivarsson kommer att tilldelas Kungl. patronsällskapets medalj i tredje storleken för kort och otrogen tjänst. Hr Ivarsson kommer att få motta medaljen ur hr. Excellensens hand. Medaljutdelningen kommer att ske på en bakgata i Trollhättan. Närvarande kommer tandpetaren Johan Eriksson, drängen Jonas Niklasson samt Pigan Stina Johanna Svensson. Vidare kommer enligt vad tidningen erfar uppbördsverket att närvara. De skall enligt uppgift överta medaljen efter överlämnandet för att smälta ned den.

STORTIPPARE
I TROLLHÄTTAN

Enligt vad Trollens Nyheter erfarit har en trollhättebo på senare tid starkt konkurrerat med mästertipparen från Bergvik. Trollhättans stortippare är den kände Bingo-mästaren Jerker Algotsson. Han har i de två senaste omgångarna plitad ned en elva och en tia. Den vecka hans kupong utföll med en tia räknades c:a 116.000 tolvor in och elvornas antal var 860.000 Utdelningen på tiorna blev därför absolut minimum, nämligen ingenting. Veckan därpå då Algotsson prickade in en elva blev däremot utdelningen god, 18 kronor. Nu var man förstas tre att dela, men det blev dock 6 nya, blanka kronor i Jerkers portmonnä.

Idén med idén är ingen idé
ida Ida, idén är inte i den
ån ida Ida, sa han som inte
ville följa sin fru Ida på
idfiske.

F.d. överfuriren Sven Ivarsson har enligt vad han själv uppger beställt tid vid yrkesvägledningsavdelningen på arbetsförmedlingen i Trollhättan. Han tänker byta yrke och önskar nu få reda på vad han duger till. Vad han sysslats med under de åtta åren som stamanställd är svårt att säga. Herr Ivarsson omtalar att han bland annat gett ut en bok med titeln "Hur man lyckas få ut lön + traktamente utan att egentligen anstränga sig". Han säger vidare att han varit i Hässleholm på en sjukvårdskurs, men vid en förfrågan, vi gjorde, med sjukvårdschef Albylund, *Svarade denne* att herr Ivarsson ej hade varit på någon sjukvårdskurs. Han trodde vi fattat Ivarsson fel, och att denne i stället sagt att han varit sjuk under en vårdkurs i Hässleholm.

Hur det än förhåller sig med den saken så önskar vi honom lycka till i förvärvslivet.

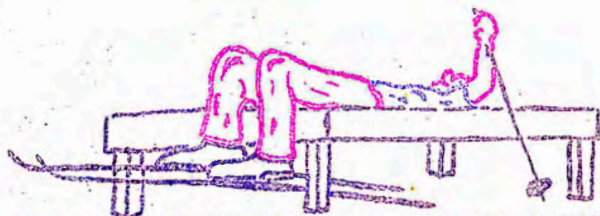
PS PS PS PS PS PS PS PS PS

I pressläggningsögonblicket meddelas från yrkesvägledningen att herr Ivarsson tyvärr ej kan placeras i något förvärvsarbete.

Man säger vidare, det är första gången vi "kört huvudet i väggen". Vi trodde i det längsta att vi skulle kunna placera Ivarsson som nattvakt, men det visade sig att Vaktbolaget redan har en *f ö r m å g a* och de tyckte att det räckte.

Hittills har vi endast kunnat ge Ivarsson några ströjobb under kortare perioder, bland annat som högtalare på Ullevi, då anläggningen där strejkade, säger man på förmedlingen.

LIDER JERKOWITCH AV VILJEBRIST?

Som vi berättade i förra numret av Trollens Nyheter, ligger Jerkowitch i hårdträning inför Vasaloppet. Han har förlagt sin träning till Hunnebergstrakten. I förra numret berättade han om sina placeringar under fjolårssäsongen. Han har åter ställt sig till förfogande för en intervju.

Det hade snöat mycket sedan jag sist var uppe hos Jerkowitch och det var tur att jag tog skidorna med mig, för den sista biten uppför berget var man faktiskt tvingad att använda skidor.

Jag kom fram till kojan vid tiotiden och fann honom då sovande i bädden. Jag kokade kaffe och väckte honom.

- Jaså, herr Jerkowitch ligger fortfarande och sover. Jag trodde förstås ni var uppe med tuppen och tog en träningsrunda i den arla morgonstunden.

- Träningsrunda? Det går väl inte att träna utomhus nu, så mycket snö som det har kommit. Spåret som bror min hade gjort har ju också snöat över.

- Men ni kan väl inte ligga och vänta på att snön ska töa bort. Sedan har ni ju ingen möjlighet att träna.

- Vad ska jag göra då? sa Jerkowitch vresigt. Ni menar väl inte att jag själv skall ge mig ut i all denna snö för att göra spår. Förresten tränar jag inomhus nu.

- Jaså, ni kör med inomhusträning nu. Skivstång, armhävningar och sådant.

- Inte direkt, jag tränar sönnen.

- Sönnen???

- Ja, det skall jag säga redaktören att det är väldigt

viktigt att kunna sova skönt i alla möjliga ställningar.

- Ni tänker alltså övernatta även detta år efter banan?

- Nej, men natten före starten måste man kunna sova. Ni förstår det blir ganska trångt upp i Salongen. Jag kan tala om att i fjol fick jag stå i en moranjiklocka och försöka sova.

- Ja, jag förstår er, men ni måste väl tänka på själva skidåkningen också.

- Tror ni inte jag tänker på den, jag tänker å tänker.

- Men det räcker inte med att tänka, ni måste helt enkelt ut och åka lite grand. Kan vi säga så att jag tar mina skidor och kör upp en liten lämplig runda åt er och under tiden gör ni er iordning, så skall jag hjälpa er med tidtagning och sådant.

- Jo, det kan vi väl försöka med, men gör ej så lång bana. Jag kan väl åka flera varv i stället.

Jag spände på mig skidorna och gjorde en runda på en knapp mil och körde den tre gånger för att banan skulle bli jämn och hård. När jag var tillbaka någon timma senare hade Jerkowitch kommit upp och fått på sig allt utom pjäxor och skidor, han hade till och med stavarna i händerna fast dem höll han upp och ner.

- Ni skall vil inte ha stavarna den vägen, sa jag.

- Jo, det måste jag annars åker ju händerna så lätt neråt. Nu hålls de ju uppe av kringlan.

- Jo, men då sjunker ju staven ner i snön i stället. Det finns ju en ögla att sticka handen i på den andra ändan av staven.

- Å tusan, den trodde jag bara var till att hänga upp stavarna i under sommaren.

- Var har ni pjäxorna då?

- Där, sa Jerkowitch och pekade upp i taket.

- Va tusan, har ni spikat fast skidor och skor i taket för?

- Ja men det har jag ju redan tidigare förklarat för dig, man måste lära sig sova i olika ställningar, och i går hängde jag i taket och sov. Det gick fint ända till skosnörena gick upp, då föll jag ner i golvet och vaknade.

- Man måste säga att ni har lite underliga idéer, men nu måste vi få loss skidorna så vi kommer iväg.

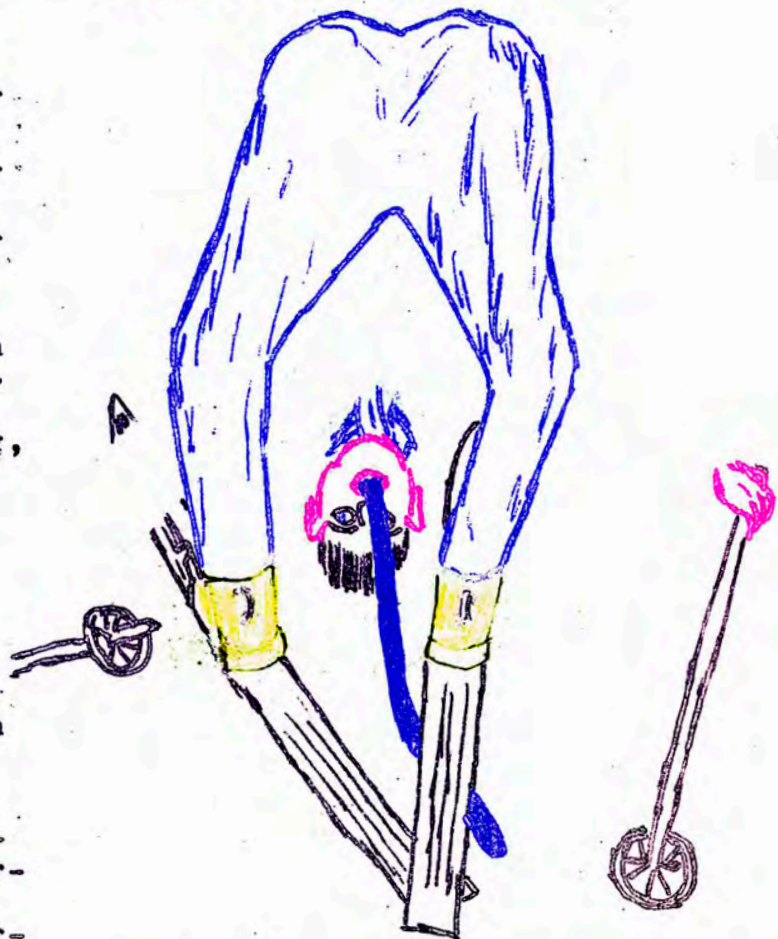
Vi fick loss skidorna och klockan ett stod Jerkowitch på startlinjen, jag startade honom och knäppte igång starturet. Han stakade iväg, och några minuter senare, såg jag honom försvinna i skogsbrynet några hundra meter bort, med den röda halsduken fladdrande över axeln. Jag tyckte det var lite underligt för jag var säker på att när jag startade honom hade han haft en vit halsduk på sig.

Jag gick in och drack en kopp kaffe medan jag väntade att han skulle varva första gången. Tiden gick och jag såg inte till någon Jerkowitch. När klockan var fyra och han ännu ej kommit tog jag mina skidor och åkte mot honom.

Jag hade åkt drygt nio kilometer av banan när jag fick se Jerkowitch stå i spåret i en mycket underlig ställning. Han stod framåtlutad och den röda halsduken var nu blå och hade tydligen fastnat under en av skidorna. När jag kom fram till honom såg jag vad som hade hänt. Det var inte någon halsduk utan tungan som tydligen hade släpat i spåret och till sist frusit fast under ena skidan med påföljd att Jerkowitch inte kunde röra sig.

Jag fick bära honom tillbaka till kojans och det var tur att han inte hunnit längre än ungefär 400 meter.

När han kom in i kojans tände han snart upp men tyvärr kunde han inte tala något, utan vi får vänta till nästa nummer med en intervju om vad som hände när han fastnade på banan.

Jerkowitch i den ställning jag fann honom.

"DOM SKA FÅ DEN MELLA ÖGENA".

Kommentar angående kvarskatten.

"Om dom inte tar tillbaka den här ska dom få den mella ögena", så säger en hårt drabbad skattebetalare, Jerker Algotsson, angående sin i dagarna återkomna debetsedel å slutlig skatt för år 1964. Han är en av de många som fått bakläxa av finansminister Sträng, vilket han inte tyckte var riktigt rättvist. Trollens Nyheter bestämde därför att försöka reda ut bakgrunden till denna tragiska historia.

Herr Algotsson var under år 1964 bosatt i en mindre norrlandsstad, varför vi först vände oss till Söderhamns taxeringsnämnds ordförande, S. Johansson.

På vår fråga hur det kan komma sig att herr Algotsson fått en så stor kvarskatt svarar han, att det är han inte rätt man att svara på, därför att hans arbete består endast i att bestämma hur nycket folk har tjänat under året. Vi gick då vidare med vår fråga till härads-skrivarekontoret, där härads-skrivare Borglund kommenterar ärendet med ett "jaså". När vi därför sökte härads-hövdingen A. Bäckman, meddelades det oss att han tyvärr ej kunde ta emot oss på grund av att han var ute på ett viktigt uppdrag. Vi fick senare reda på att han satt enväldig domare i en luciatävling.

Eftersom det i en landshövdingens plikter ingår att vaka över sina undersåtars rättigheter och skyldigheter vände vi oss till landshövdingen i länet J. Hjalmarsson för en kommentar.

"Se där vi skulle ha tagit bort barnbidraget när jag ville det, så har vi fått lägre skatt och samtidigt lägre kvarskatt", svarar landshövdingen på vår fråga.

Enär vi inte kunde få något, som vi tyckte godkänt svar bland de lägre instanserna, bestämde vi oss för att gå direkt till toppen med vår fråga. På finansdepartementet hittade vi till slut finansminister Sträng i kassavalvet där han räknade och staplade enkronor, på vår fråga svarade han följande: "Det där med kvarskatt har jag hittat på för socialdepartementets räkning, de hade så lite att göra förut. Vänd er därför dit så får ni säkert reda på hur saken ligger till".

På socialdepartementet meddelade man att socialminister Aspling och kommunikationsminister Palme var tillsammans med statsministern ute på Harpsund för att förbereda regeringsmatterskap i rodd.

Det ser därför inte bättre ut än att herr Algotsson måste sätta sitt hot i verket och kasta sin debetsedel mellan ögonen på någon. Vem av nämnda höghetspersoner han kommer att välja har han ännu inte bestämt. Trollens Nyheter kommer dock att följa upp historien och meddela läsekretsen så fort att något nytt inträffar.

STRÄNGT TAGET.....

Det här var faktiskt i Strängaste laget, så han som fick 1000 kronor i kvarskatt ...

Hemma i köket på natten (jag vet inte vad det är för datum för jag har inte lärt mig några siffror ännu).

Hej allesammans!

Det är jag, Anders. Ni kanske inte vet vem jag är, jag är Pappa Nils och Mamma Evas grabb. Pappa och mamma sover nu och igår hörde jag att dom talade om att de skulle göra en tidning, och då tänkte jag att jag också skulle vara med på ett hörn, så därför smög jag opp och tog fram skrivmaskinen och började skriva dessa rader. Ni får ursäkta om de blir fel bokstäver ibland, men ni vet jag är så liten och maskinen så stor. Egentligen är det svårt att vara så här liten, ja, det är klart det kan vara bra ibland också. Man behöver ju aldrig göra något själv utan allting hjälper dom stora, ja pappa och mamma, till med. Det värsta är att dom inte begriper vad man säger. Jag pratar jättemycket ibland, men dom begriper inte ett dugg. Dom tror att

jag har ont i magen, eller också säger dom att jag bara ligger och skriker för att jag vill att dom skall ta opp mig. Jag skriker för det mesta för att dom skall vara tysta så att jag skall kunna sova. Det fattar dom inte, då brukar dom komma och lyfta opp mig och försöka leka med mig, men då skriker jag ännu mer.

Pappa bara bråkar och vill leka med mig, han fattar inte att jag är för liten för det ännu.

Jag tycker bara om att sitta uppe i knät på mamma eller pappa och titta mig omkring lite grand. Skriker gör jag lite ibland för att mamma skall få springa och ge mig nappstenen stup i ett (den spottar jag ut när jag är arg). Men bäst av allt tycker jag om att äta. Mamma säger att jag måste banta för annars hotar hon med att jag skall få heta Tjock-Anders. Men hur skall jag kunna banta när dom kommer och sticker den där goda flaskan i mun på mig fem gånger om dagen.

Och så skulle jag hälsa från kompisen Bo-Göran-Stig-Patrik-Klas-Henrik-Ulf. Han vet ju inte vad han får heta och varje gång jag träffar honom har hans pappa och mamma gett han ett nytt namn. Sista gången jag träffade honom sa han att han trodde dom bestämt sig för Ulf, men själv ville han heta Per. Men hur skall han få sagt det när dom inte vill förstå vad han säger. Jag skulle i alla fall hälsa från honom och tala om att han mår bra om det var så jag fick tillfälle att skriva.

Nu hoppas jag mamma och pappa inte har vaknat av detta skrivmaskinsslammer. Det är bäst att jag snyger mig tillbaka till vaggan nu för snart är klockan sex och då vaknar mamma och skall koka välling till mig och pappa skall till jobbet.

Hälsningar

ANDERS

Sverkers GRÖT-spalt

Kära läsare:

Ja, då skall Ni äntligen få en sida som handlar om det vi alla tycker om, nämligen mat. Enligt ett lexikon som jag för en del år sedan läste, fann jag följande definition för ordet mat. Mat är, stod det, något som många människor använder sig av i mindre eller större omfattning.

De som inte äter mat blir inte särskilt fet utan snarare lik.

Efter denna korta inledning skall jag nu börja berätta om de verkliga rätterna för oss finsmakare.

Mitt första recept kommer från Island och kallas Isländsk sill i dill. Själva tillagningsprocessen för denna är inte speciellt svår utan är väl snarare en fråga om kärlek. Det vill säga att det skall läggas mycket kärlek i sillen om den skall smaka på rätt sätt. Man kan på detta sätt också lätt avgöra om man hälsar på hur förhållandet är därhemma. Detta kanske också är en rätt som passar speciellt nygifta personer. Men jag har ännu inte sett någon nybildad familj stå och laga till sill. Detta kan kanske bero på att bostadslånet räcker en tid och man tvingas därför inte att laga till sill. Det enda som (förmodligen) behövs vid tillagandet av rätten är, sill och lite vatten samt eventuellt nåt blad av nått slag, dock ej av papper. Plus alltså

denna kärlek som jag inledningsvis talade om. Men det finns naturligtvis också andra saker som man kan laga till om man är så att säga lite mer hemma på området mat.

Varför inte ge oss i kast med kycklingen, som är en rätt som många sätter i halsen redan när man nämner ordet kyckling. Men faktum är att denna rätt slagit igenom ordentligt i många familjer. Tillagning och ingredienser för denna rätt är faktiskt så pass lång att jag utslutit den och konstaterar istället att det kan bli gott om man konsten kan att spränga ordentligt. (Visst, det var ankan som skulle sprängas och inte kycklingen, men när nu ändå skottet gått så försök leta rätt på resterna av kycklingen och slafsas i er det).

Julmaten är faktiskt något, som man ofta ger fram emot och efteråt ser man den inte, men känner den desto mer både i plånbocken och magen. Kanske inte därför att maten blivit så dyr men för att läkarna numer skall ha så pass stora arvoden. Därför avstår vi också på denna punkt från att ge några råd.

Om ni inte klarar av något av ovannämnda rätter kan ni istället laga till lite gröt och sitta och drömma om de här rätterna.

hej-hej
visses igen.

Eftersom den övriga redaktionen tycks vara i fullkomligt avsaknande av kultur, och därför också slår ifrån sig med alla åtta händerna så fort att under-tecknad börjar tala om en kultursida i tidningen, så skall jag smyga in lite av det i den här spalten.

Det har i dagarna utkommit tre nya böcker om växt- och djurlivet. Alla tre är läsvärda för oss amatör-odlare och naturälskare. Jag skall här med några enkla ord försöka recensera dessa, den första heter:

Hur man driver maskrosor.

Hela boken är skriven i en populär och lättläst stil. Första kapitlet beskriver denna säregna och ovanliga växt, det heter bland annat: "Man måste för att få denna trevliga lilla blomma att trivas, lägga sig vinn om att visa stor kärlek och ömhet, ity den annars lätt kan få neurotiska störningar och tyna bort".

Den beskrivs vidare som ytterst känslig för störande ljud och alltför skiftande väderlek. "Man bör därför, för att vara säker på att lyckas, driva upp växten inomhus tills den är fullt utväxt", säger författaren på ett ställe i boken.

Boken ger sedan råd och anvisningar om plantering, rensning, gallring och andra viktiga detaljer för en lekman på området.

Boken som är skriven av den kände trädgårdsmästaren August Häcksax, ges ut, liksom de andra två av förlag och kostar häftad 1,25, inbunden 97,35 kr.

Med hagelsjö och metbössa.

Så heter den andra boken, som är skriven av från radio och TV kände jakt och fiskeexperten Rickard Lejonhjärta.

Boken verkar vid första påseendet lite virrig, men när man läst den så där en tio, tolv gånger utan att fatta ett ord förstår man att det är stor litteratur.

Boken är rikt illustrerad med bilder, tagna ur Nordisk Familjebok, samt ett stort antal diagram och kurvor. Boken kostar på bokhandelsdisken 1,98, under disken 13,50 kr.

Myrstacken får storfrämmande.

heter den tredje och sista boken och som författare för den står Bort Byting.

Denna bok är egentligen en barnbok, men den kan dock även för en mera vuxen läsare vara lärorik. Som exempel kan nämnas ett ställe i boken där författaren beskriver hur de små krypen samtidigt med att

N Ä R S T O R F I S K A R N T A L A R O M . . .

E L L E R A L L A H A R S I N Ö V E R M A N

Att fiska är inte särskilt svårt, att få fisk är då betydligt svårare. Det har flera gånger bevisats och accentuerades alldeles särskilt på Kobergssjön en onsdag för några veckor sedan. Detta trots att en av de medverkande var mästarfiskaren Lars Olovsson från Älvängen. Den här gången hade han för ovanlighetens skull tagit med sig ett par amatörer, bröderna Jerker Algotsson och Sven Ivarsson.

Man riktigt såg hur storfiskaren led - men han hade dessbättre förmågan att hålla god min i elakt spel.

Rädd var han förstas att något oförutsett skulle hända, varför han redan vid arbetsfördelningen såg till att i möjligaste mån eliminera riskerna för överraskningar. Sålunda satte han isborren i händerna på Sven Ivarsson och därmed var det bara en som kunde konkurrera om "firarna". Den store mörtjägaren lämnade dock en förklaring till sitt handlande på följande sätt:

- Min gode man, såväl jag som andra storfiskare har fått börja från grunden för att komma någon vart. Det första man måste kunna för att bli en driven sportfiskare är att göra hål i isen. Har man talang

lär man sig detta på några dagar, men många har aldrig nått längre, utan förblivit borrhare i hela sitt liv.

Efter denna utläggning kastade han över en oduglig pirk och ett spö i samma kvalitet till sin kvarvarande konkurrent och fisket kunde börja.

Första hålet måste storfiskaren borra själv för att visa Ivarsson i vilken vinkel borret skulle hållas och i vilken takt man borrar för att få fram det sjungande ljud som lockar abborrarna till sig.

Kom borrar - kom borrar - mat här - mat här, lät det i isen när borret vevades runt. Och det gjorde tydligen effekt. Olovsson hann knappt släppa ner pirken förrän han fick hugg och kunde dra upp den första firren. Ivarsson tog hand om borret och satte igång med nästa hål. Passa er för f-n, passa er för f-n, lät det den här gången från borret och naturligtvis blev det heller inget napp för Algotsson.

Efter cirka 112 hålbörningar ytterligare hade borret ändrat ljud en aning och nu lät det: Passa er, passa er, passa er, vilket naturligtvis var en betydande förbättring, men långt ifrån

Var chefsskiftet .....

anmärkningsvärdare än det andra. Vad som kom bägaren att rinna över var i första hand att Ni placerade Edra egna halvdana artiklar på alltför framträdande plats, medan de mera kvalificerade skribenternas alster mer eller mindre blev gömda.

När det sedan upplagades att Ni även samarbetade med vår största konkurrent Trollhättans Tidning, var måttet rågat. Avslöjandet kom genom att en vinstjett, misstänkt lik en som användes i TT, plötsligt dök upp i våra spalter.

För övrigt kan, beträffande ekonomin nämnas, att jag redan nu sett till att få en ny ekonomidirektör, Lars Olovsson och han har redan nu visat att han är mannen som skall kunna ställa företaget på fötter - TN har med andra ord förutsättningar att bli landets största tidning. Stinget finns ekonomin finns och slutligen har vi ju Henriksson själv som säkert kan leta upp någon Carlbergsk stiftelse, sådant säljer och fantasi saknar Ni inte, det har man ju tidigare sett i ledarspalterna.

Jerker Algotsson
chefred. för TN

När storfiskarn .....

bra. Och inte ett napp. Men så efter 457:e hålet började det hända saker.

Ivarsson var rätt trött efter allt borrhandet och det blev mer eller mindre ryckiga rörelser. Pass på, pass på, lät det nu i isen och abborrarna förstod tyvärr inte varningen utan närmade sig nyfiket hålet.

Den ena efter den andra firren åkte upp ur djupet och när det så småningom började skymma och det var dags för hemfärd visade det sig att det i Algotssons fiskeväska låg 5 feta abborrar medan Olovsson - trots tjuvstart - nått upp till endast 4.

Det där grände naturligtvis den store fiskaren oerhört, särskilt eftersom detta var första gången i år han fått se sig slagen i den ädla sporten pimpelfiske. På hemvägen gjorde han plötsligt en överraskande manöver som ingen hann hindra. Han slog borret ett par pånger i isen och vevade för platta livet. Innan borret var tillbaka uppe på isen låg pirken i hålet och Olovsson ryckte frenetiskt i reven för att locka till sig firrarna. Hans ansträngningar kröntes med framgång och en abborre ytterligare hamnade i hans väska. Nu först fattade Algotsson vad som var på färde och plockade därför än en gång fram sina fiskarattiraljer - men nej.

- Det är dags för oss att gå hem, sa Olovsson bestämt och han kunde inte dölja sin glädje över att han till hälften lyckats rehabilitera sig.

Lars Olovsson har efter den betan inte varit synlig i Trollhättan med sina fiskarattiraljer.

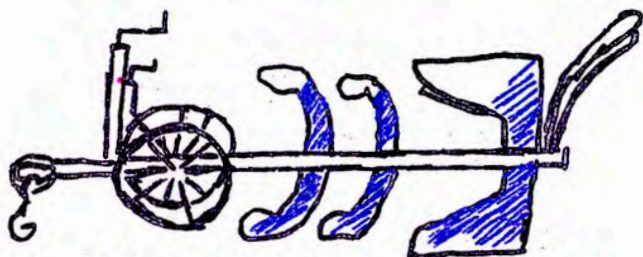
PIRATSÄNDARE
I ÄLVÄNGEN

Monopolföretaget Sveriges Radio har fått ytterligare konkurrens. I Älvängen har nämligen en radiosändare uppsatts och studion har inrymts i Älvängens herrgård som välvilligt ställts till förfogande av godsägare Lars Olovsson. Första programmet har inspelats och kommer att premiärsändas på vissa platser i landet vid instundande julhelg.

GRANEN TULLFRI

- Nu är granarna tullfria?
- ????
- Jo, den används till julgranar?

T I L L S A L U

Plog, kombinerad för jord och snö, säljes förmånligt på grund av att löneförhandlingarna med hästen strandat.

Svar till: Torpare.

Ö N S K A S K Ö P A

Undertecknad önskar komma i kontakt med person som har möjlighet att sälja ett stort lager av

I N S P I R A T I O N

Svar till: "Tidningsredaktörer" d.t.k. f.v.b.

V e m h a r t i d .

Tid önskas köpa av den som har sådan över. För dagtid betalas 2,23 kr/tim för nattid 0,34 kr/tim.

Svar till: "Jäktad" d.t.k.

T R O L L E N S N Y H E T E R

Ansv. utg. VAKANT

Tel. INDRAGEN

Red. VAKANT

Ekon. chef. INSATT

Åverkan i övrigt

har utförts av

5 andra murvlar

Tidningen läses

på egen risk

20 "ÖSTLUNDARE" + TVÅ HUNDAR

i Älvsborg

önskar "Östlundarna" i Gävleborg

samt varandra

E N G O D J U L

och

E T T G O T T N Y T T Å R

D Ö P T E

S T O L T H E T E N S

namn blev

N I L S A N D E R S

Göotalundens kyrka 19/12

Natur.....

de samlar honung för vintern hjälper våra vackra blommor och andra växter att föröka sig.

Storfrämmandet som titeln berättar om är en varg, som när mamman till en litten pojke, som heter Olle, lurar honom på en korg med blåbär går och river de små krypens höghus och sen skyller på en liten flicka som har röd luva.

Boken slutar dock lyckligt hur skall vi dock inte avslöja här. Denna bok är också den dyraste och ges ut inbunden i en ringpärm (ring så hämtar vi) och kostar 142,35 kr.

Till sist kan meddelas, att här på torpet går allt bra, krukväxterna samlas varje dag till slagsmål om brödkanterna vid matbordet och gråsparvar, talgoxar och bofinkar prunkar med stora vackra blommor och knoppar i olika färger i fönstren.

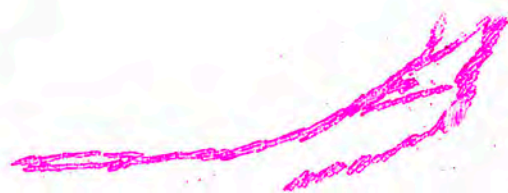
Slut och tack för denna gång från gödselstacken.

Torparen

TN'S

JUL

LAS NING

SANTAL med TUMTEN

När jag var uppe hos Jerkowitch på Hunneberg kom jag att tänka på att en av de sista svergovorktomtarna har sin boning på grannberget Halleberg, och det skulle väl passa bra med en liten intervju med honom nu inför julen. Jag gjorde alltså en liten avstickare på hemvägen till hans residens. Han bor i en stubbe på den södra sidan av berget. Jag hade faktiskt turen att träffa honom hemma. Han skulle just starta sin färd till Nordnorgoskys och den stora toatetämman som hålls där varje jul.

Min första fråga till honom var rätt naturlig, jag frågade hur det kom sig att han for bort nu till julen, det är ju då som tomten har den bästa säsongen på året.

- Ja, de ska jag lätt förklara för dig, sa tomten. Det finns inte mycket att hämta för en äkta tomte numer i Svergovork annat var det förr.

- Hämta? undrade jag, en tomte hämtar väl inte, han ger ju.

- Ja, numer ger han, annat var det förr.

- Hur menar tomten, jag förstår inte riktigt.

- Jo, som jag sa, annat var det förr, sa tomten och snöt sig i det långa skägget.

Jag såg på honom att han inte ville berätta så mycket för mig men jag försökte ändå med en ny fråga.

- Hur gammal är tomten?

- Om jag har räknat rätt är det visst den 621:a gulen jag upplever.

- Det var mycket det. Då minns tomten mycket långt tillbaka då. Ni kanske till och med minns Gustawitch Vasa, jag kom bara att tänka på honom därför att jag nyss var och intervjuade en som skall åka Vasaloppet.

- Jodå, honom minns jag mycket väl.

- Det var ju han som gömde sig i ett hölass för att undgå danskjiarna.

- Det sägs så, det sägs så, men jag vet jag var han gömde sig. Jo, annat var det förr.

- Jaså, ni vet var han gömde sig. Vill ni inte berätta lite närmare.

- Nej nu får det vara nog, här springer det journalister varenda dag och vill göra repotage. Senast igår var Idun-Veckojournalen här och ville göra ett, vad de kallar, "litet sängkamarrepotage med bilder". Nej annat var det förr.

Jag tänkte att det var dags att åka därifrån, men passade på att göra en liten fråga till.

- Hur är det, är tomten den sista som finns i Svergovork eller finns det möjligen någon mer.

- Jo, jag har faktiskt en bror-son kvar här. Han bor i ett stuprör hos Algolji Östowitch i Långvjidken. Han har det bra han.

- Jaså, är det bättre att bo i ett stuprör än i en stubbe.

- Nej, det är inte så jag menar men han får mat varje jul. Ja, ett stort fat med risgrynsgröt med mjölk på. Oj, oj, va gott. Han brukar spara lite till mig också.

forts. nästa sid.

Jag åker alltid dit på nyår när jag kommer från stämman i Norgowort.

- Då kanske jag kan berätta för tomten att det är jag som brukar sätta ut den gröten, det är nämligen mitt föräldrahem och jag brukar alltid fira jul där.

- Jaså, är det verkligen sanning de.

- Ja, det är det och tomten kan ju hälsa och tacka för att, han där hemma, var så snäll och hjälpte oss att hitta nyckeln till ytterdörren för tre år sedan. Han hade lagt den i grötfatet.

- Vet ni om det, då måste det ju vara sanning att det är ni som sätter ut gröt. Eftersom ni är så snäll ska väl också jag vara det, ni ska få göra en intervju med mig. Ni blir den första som får det, den sista med skulle jag tro.

- Det var bra det, då kanske ni kan berätta lite om varför ni inte tycker om julen numer.

- Det skall jag gärna göra men då måste jag nog börja med att tala om hur det var förr, på den tiden då tomten hade det bra.

- Ja gärna det berätta bara.

- Jo, det var så, att på den tiden då gjorde vi tomtar inte annat än fick kring och tomtade. Vi såg till husen åt folket och hjälpte dem ibland med någon liten småsak. Vi fick bo i stallet för det mesta, där var det skönt och gott. Så varje jul brukade husmor ställa ut ett riktigt stort grötfat till oss. Ja, jag säger oss, för på den tiden var det över 10000 tomtar här i Svergovork. Så hände det en jul, det var väl för ungefär 150 år sedan, att vi tomtar kom överens om att ge de gårdar som varit snälla mot oss, en liten present till jul. Det var inte frågan om några stora saker utan det var

träslivar, ljus och sådana småprylar. Detta blev en tradition och det var riktigt skojigt att vara tomte.

- Varför slutade ni med det då?

- Det hände vissa saker 1919 som gjorde att vi inte kunde fortsätta som förut.

- Jaså, vad hände 1919 då?

- Jospå sommaren det året gjorde en hel del av oss tomtar, ja inte jag, en resa till Mallorkosö i Medelvjohavet. Det skulle bli en liten semestertripp, och de skulle komma tillbaka på hösten när vi brukade sätta igång med tillverkningen av julklapparna. Tyvärr kom de aldrig tillbaka. De trivdes så bra där nere i värmen så de stannade. Vi fick ett kort från den och där skrev de att det var så varmt och skönt att de kunde raka av sig skägget och gå omkring i bara underkläder. Det stod också att de skulle stanna där nere och att även vi var välkomna.

När vi öppnade julklappsverkstaden det året var vi bara 245 tomtar kvar här och vi hade ju inga möjligheter att klara av alla klapparna. Då fick en av oss, det var förresten Truls ifrån Kinnekulle, en genial idé. Han föreslog att vi skulle göra en tomtemask som passade för människor och en sådan skulle vi ge till dem som vi inte hann hälsa på på julafton.

Det lät väldigt bra det där och människorna blev glada att de fick en mask som de kunde tomta i. Ja sen kom olycksåret 1920. Varenda liten affär över hela landet var full av sådana masker som vi gjort, fast de var fasligt färggranna förstås. Och alla människor köpte masker och samtidigt köpte de också julklappar som de gav till varandra. Människorna hade väldigt skojigt på julafton och handlarna satt och räknade sekiner det var bara vi tomtar som hade det tråkigt. De fläs- Forts.
ta av oss fick också svälta sid. 23

DET VAR INTE JENNY NYSTRÖM
SOM "UPPFANN" JULKÄRVEN...

Julkärvar finns i dag på så gott som varje gårdsplan landet runt. De ger ett mycket trevligt intryck och är naturligtvis till stor glädje för våra småfåglar som den här tiden kan ha svårt att skaffa sig föda.

Men vem har börjat med julkärven, med andra ord, vem har "uppfunnit" den. De flesta tror att julkärven är en produkt av Jenny Nyström och hennes julkort, men så är inte alls fallet. Julkärven fanns långt innan Jenny Nyström var påtänkt och det är dess egentliga härstamning vi här skall redogöra för.

Det hände sig vid den tiden, så börjar många julsägner och så även denna, att snön började falla i stora flingor (s.k. lapphandskar) redan i början av november. Det snöade oavbrutet hela november och hela december.

I den trakt det här är fråga om befann sig flera förband "repgubbar" på manöver. Förbanden utgjordes av gubbs från hela landet.

I en av byarna låg en mycket stor bondgård. På den tiden avlästes böndernas ekonomiska ställning genom att man räknade antalet fönster i

mangårdsbyggnaden. Och den här bondgården innehöll bara på den ena långsidan av byggnaden inte mindre än 46 fönster, varför man kan utgå ifrån att "här fanns det klöver". Som de flesta rika knösar i vårt samhälle var även denne bonde oerhört snål. Hur skulle han annars kunnat bli rik förresten.

Småfåglarna hade som sagt det mycket besvärligt den här vintern, ty det var ont om mat. En dag råkade en av fåglarna av en händelse hitta en glugg i bondens kornlada, där det märkligt nog fanns endast havrekärvar. Fågeln tog sig in i den lilla gluggen och tyckte föstås att han haannat i himmelriket. Han norpade det ena kornet efter det andra från havrekärvarna, ja, han tyckte detta liknade rena julafton...

Det var förresten inte bara den lilla fågeln som tyckte så - det var nämligen julafton.

Plötsligt avbröts den lilla fågeln i sin måltid av att dörren till kornladan slogs upp och in stegade bonden, bred över ryggen och bredast nedtill. Han småvisslade när han såg sitt stora sädeslager och man riktigt hörde hur han räknade på fingrarna - Kronor en, kronor två, kronor tre osv...

Men plötsligt avbröts visslingen
forts. nästa sid.

och det blev tyst som på ett modernt nykterhetsmöte i kornladan. Den förvånade fågeln satte ett havrekorn i vrångstrupen, vilket gjorde tystnaden fullständig. Ben - den blev varse att fågeln åt av hans havrekärvar och man såg hur blodtrycket steg på gubben. Hans ansikte blev allt rödare, allt under det han började heppa som en liten guttaperkabell. Högre och högre heppade han, för att plötsligt tvärstanna. Hambrerade sin blick i fågeln och utstötte ett hest skrik, vilket kunde tydas som: UT UR MIN KORNLADA F Ö R H E L - VE T E - UT OCH LÅT DET GÅ FORT. Den lilla fågeln, med havrekornet i vrångstrupen seglade ut genom den öppna dörren och hem till de sina. Men bondens ilska hade ännu inte lagt sig. Han tog den ena kärven efter den andra och kastade med våldsamt kraft ut dem, under det han med fördönsröst skrek: TA DEN HÄR MÅ DÅ FÖR HELV...Å DEN HÄR - Å DEN HÄR..... Flera av de utkastade kärvarna fastnade i träden i utkanten av åkern och den lilla fågeln med havrekornet i vrångstrupen och dennes släktingar och vänner var inte sena att flyga dit. Det blev en fest utan like.....

Just när denna måltid pågick passerade större delen av repförbandet den stora bondgården, Alla såg kärvarna och fåglarna och deras frosseri och var naturligtvis näkta imponerade. Efter muck åkte de alla åt var sitt håll och i många hem i vårt land kunde den dagen följande replik uppsnappas.

- Du mor, i X-by sätter den ut havrekärvar åt småfåglarna på julafton och det såg verkligen trivsamt ut - förutom att det är mycket omtänksamt gjort förstås.

Julaftomen därpå hängde julkärvar både här och var i vårt land och denna sed blev allt mera utbredd. Hur det ser ut i dag vet vi ju.

Detta var alltså sanningen bakom julkärveseden och försök nu inte skylla på Jeany Nyström..

.....

.....skyll i stället på repgubbarna.....

G R I S E N S O M F A S T N A D E

EN JULSAGA

berättad av Monika Östlund
nedtecknad av hennes make

Det var en gång en gris som hette Julius och bodde på en mycket stor grisfarm i Norrland. När julen närmade sig tyckte grisen, när han fick höra sina kamrater berätta om slakten, att han hamnat på fel ställe i livet. Han beslöt sig därför för att han skulle rymma från grisfarmen. Men nu ville det sig inte bättre än att folket på gården fick se när Julius spatserade iväg. Man försökte därför att ta tillfånga den förrymda grisen men denna sprang och sprang för att hinna ifrån sina förföljare. Han sprang en dag och en natt och var då så trött att han inte längre orkade springa ett steg till. Han stannade därför upp och satte sig ner på vägen där han efter några få sekunder slumrade in i en djup övala och glömde alldeles bort att han var jagad. Nu ville det sig inte bättre än att det var vatten på vägen och på natten blev det så kallt att vattnet frös till is och hans svans fastnade i isen. När han vaknade kom han inte loss. Han försökte flera gånger

men så småningom blev han så trött att han inte orkade försöka mera. Gårdens son som gick i skolan i byn kom och gick förbi fick se Julius som satt och grät och han hämtade en yxa och högg loss isen runt svansen så Julius

Forts. sid. 23

T N B J U D E R P Å
J U L N Ö T T E R

Som synes på omstående sida bjuder Trollens Nyheter den här gången på några julnötter att knäcka under de långa juldagarna. Krysset är rätt svårt, det medges och därför har vi slopat vinsterna. I de rutor som skuggats har vår nykigen avsatte ch red. Sverker Henriksson smugit in en mening. Hur den lyder vet vi inte, men det är förstås nåt skunt med det hela. En bokstav finns som synes given i krysset. I övrigt önskar vi er lycka till med lösningen.

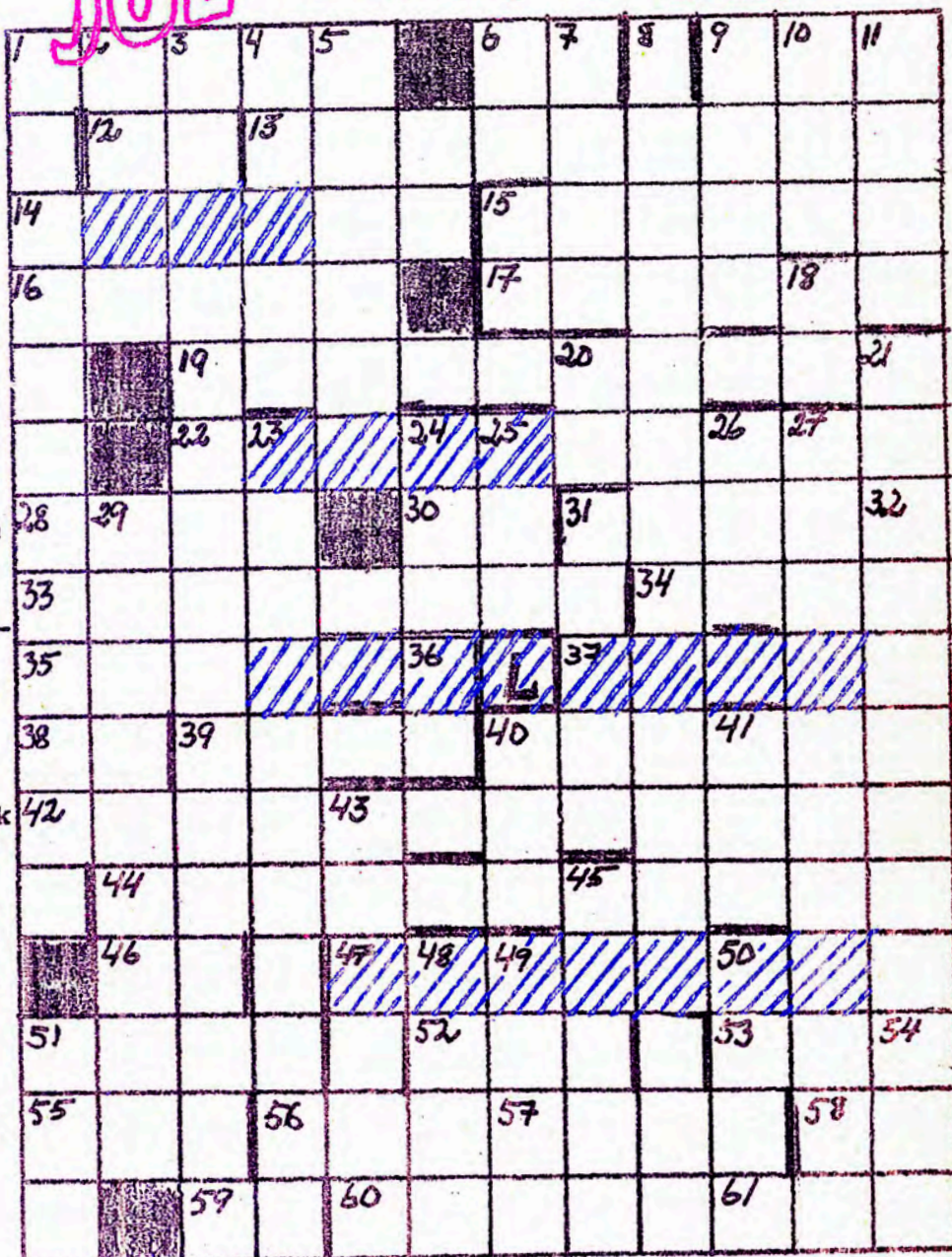
Vågrätt

1. Sjukdom
6. Ulf Schmidt
9. Ivar Åke Magnusson
12. Lars Larsson
13. Arbetade Lars Olof på i mitten på 40-talet
14. By i Arbrå
15. Agrarer
16. Frossa
17. Sticka med bestämd färg
19. Frälsningsarmen på bastubesök
22. Vacker blomma
28. Biflod till Rohn
30. Nattfågel
31. Likätare
33. 594mm över axlarna
34. Kvick
35. Skäggig öbo
37. Ösa på stockholmska
38. Iggesunds bruk
39. Regnsäkert
40. "Bommar"
42. Där får Slägg-Lars vara med
44. Specialdricka för Ra
46. IB-chef
47. Speciellt från T-hättan i den här tidningen
51. Brukar man ofta göra vid Viksjön
52. Skånegrabb
53. Brott el. bröd
55. En 100-dels krona
56. Okokt potatis i Njutånger
58. Använda apostalahästarna
59. Solgud
60. Kan såret ha gjort
61. Grönområde

Lodrätt

1. Var Ture Östberg en tid
2. Tyg
3. Kan köpas i Jultombolan
4. Tåla
5. Skräms små barn med ibland
6. Nattfågel
7. Sällan på famil-

JUL-KRYSSSET

8. matbord	29. Marmorliknande gips
9. Där kan man avläsa biverksamheten	31. Är Stanley Matthews
10. Kanske Broberg - Edsbyn i bandy	32. Raggomobil från Malmöhus län
11. Betrakta	36. Olle Tandberg
15. Påbackning	40. Amerikanskt pojknamn
18. Berlingske Tidende	41. Uppsluppen på Njutångersmål
20. Världsorgan	43. Användes för småört
21. Titel	45. Kan knappast Jerker göra i Vasaloppet
23. Baptistscout-grupp	48. Ontala
24. Bör strålkastare vara	49. MX - - håjaja
25. Hade han som vann i jultombolan	50. Hund i Älvängen
26. Konsua-margarin	51. Bör biffen vara
27. Ha	54. Dalasocken
28. Kanske Högerinterpellation	57. Finns till

J U L - K N Å P

Det var en sjöman som råka-
de bli kvar i en utländsk
hamn. Han var så gott
som utan pengar, han
hade endast så mycket att
det räckte till ett tele-
gram på tre ord. Han funde-
rade på hur han på tre ord
skulle kunna få den där-
hemma att förstå, att han
ville ha pengar och hur
mycket pengar han ville ha.
Men han kom på en lösning.
Han skrev:

SEND
+MORE
=MONEY

När de fick detta telegram
undrade de väldigt. De såg
ju att han ville ha pengar,
men hur mycket?

De kom så småningom på att
varje bokstav i telegram-
met var liktydigt med en
siffra och sedan var det
bara att lägga ihop första
och andra raden så fick de
reda på hur mycket pengar
det gällde.

För att hjälpa er lite
kan jag tala om att bok-
staven O är noll.

Kan ni räkna ut hur mycket
pengar han ville ha. Om
ni kan det. Sänd lösningen
till;

Nils Östlund
Stamkullevägen 24
Trollhättan

Priser utdelas till de
två först öppnade rätta
lösningarna.

LYCKA TILL !

Vad var det för liv på
gatan nyss?

- Det var en bil som
skulle in på en tvär-
gata.

- Behövde han väsnas
så för det?

- Javisst, det fanns
ingen tvärgata.

Samtal med .....

den julen för folket glöm-
de bort oss, så någon gröt
blev det inte. Ja, detta
fortsatte ju som ni själv
kanske vet om, och vi tom-
tar blev helt bortglömda
och nu är det bara jag och
min bror-son Jakob som bor
kvar här. Alla de andra
har flyttat till Mallorko-
sö.

-Har ni inte försökt på se-
nare år att ge några klap-
par.

- Ha, ha, det skulle se ut
det, om man kom med en trä-
slev till någon nu så finge
man väl den i skallen och se-
dan skulle de väl "skratta
på sig" och säga att oss
lurar du inte för vi vet
att det där med riktiga
tomtar det är bara båg. Det
finns ju knappt någon män-
niska som tror på den rik-
tiga tomten numer.

- Jag får tacka för inter-
vjun och hoppas ni får det
trevligt i Norgoworth.

- Tack själv och om du kom-
mer till Långvjidken kan du
hälsa Jakob att jag kommer
på nyår som vanligt.

- Ja, det skall jag göra,
och jag skall sätta ut
extra mycket gröt denna
jul.

Grisen som .....

kunde komma loss. När
grisen kom loss blev han
så glad att han sprang
tillbaka till gården och
han tyckte det skulle bli
riktigt roligt att bli
slaktad till julen.

— ○ —

- Då här mä julsnö, va
ä de för vits mä dä?

- Dä ä väl snön.

- Snön?

- Ja, dä ä ju vitt-sen

Nästa veckas pausfågel

JULDIKT

av J. Algotsson

Julafton
 Under den
 avbarrade
 granen
 klappar
 vackert inslagna
 Färggranna
 paket
 lackade
 med sigill

Några stora
 andra små.
 I de minsta
 de dyraste
 klapparna
 det vet inte
 barnen
 än...

De vill ha stora
 många
 gärna långa
 paket.

I hörnet
 husfaderns
 plånbok,
 gapande
 som en nyss uppdragen
 abborre.

Tom.....Nej..
 Full.....
 Räkningar,
 avbetalningskontrakt
 på julklappar...

Lutfisken
 som stått på lut
 flera veckor
 nu i grytan.
 Luktat gott...
 Skinka, senap, syltor
 rödkål
 i kylskåpet.
 Magsår, gallsten
 doktorsbesök.
 Framtidsvision.

TROLLGLITSAN

Denna veckas pausfågel heter Trollglitsan. Den ses på bilden här ovan och vi skall försöka ge en beskrivning på den märkliga fågeln. Färgen är egentligen obestämbar, den kan närmast betecknas som någonting mitt emellan mörkaste mörkrött och ljusaste ljusblått. Huvudet är inte svart inte heller näbben, snarare då tvärtom. Den häckar gärna i låglänta marker, källarvåningar o.d. men går i vissa fall ända upp i suterrängvåningen. Den håller till i trakterna av Hunneberg på vintern medan den översomrar omkring Viksjön som ligger mellan Stockholm och Sollefteå. Fågelns läte kan närmast översättas så här: Troll-syk, troll-syk, troll-syk, med moll i första och gäll tenor i andra stavelsen. Om Ni vid något tillfälle skulle råka på Trollglitsan är vi tacksamma om Ni ringmärkte fågeln och meddelar oss. Det kan nämligen vara vår.....även om det känns kallt.....

K O R R E K T U R L Ä S A R E N

har ordet

När jag läste korrekturet upptäckte jag ve och fasa att sista sidan fattades. Något måste göras - vad, tänkte jag.

Skriv en sida din fåne utropade jag genast, och så gjorde jag dä.

Jag tänkte först göra ett uttalande om tidningen som helhet, men jag hade tyvärr som gammal van korrekturläsare hoppat över allt, utom sista sidan och den fanns ju inte.

Jag kom då på att jag kunde fråga de som skrivit denna tidning vad de skulle använt sista sidan till om de fått gjort den.

Jag frågade först Sven, som sa:

För att inte g-ödsla för mycket tid, skulle jag ej g-ödsla nåt på den sidan.

Han ville tydligen ha en mycket g-ödslig sida.

Jag frågade så Lars, svar:

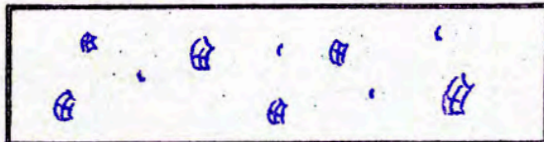
Stör mig inte

jag har ju.....

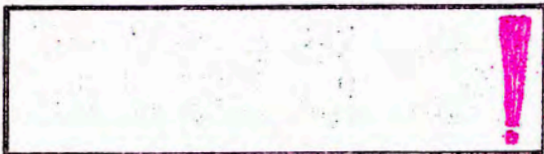
Ingen kommentar.

Vad skulle Sverker gjort?

Som ni ser skulle det bli det vanliga. PRATBUBBLOR.

Nå Jerker, vad skulle du säga, om du fyllt sidan?

Ingen kommentar.

Innan jag frågar Nils kan jag kanske passa på att berätta några små vitsar och historier, om ni inte skulle förstå dem, är det inte så konstigt, de är nämligen hemmagjorda.

Här kommer den första.

- Vet du att långfingrige Antonsson har blivit enfingrad nu?

- Nej, hur hände det??

- Jo, han stal en skrivmaskin.

Jag hoppas ni fattade den. Det är ju populärt med TV vitsar nu, här är en.

Alltid retar det Jån, sa Berentz och sände "skäggen".

Den gick väl hem.

Det är snart jul och då kanske också den här passar.

Står julen för dörren nu igen, sa han som ej fick upp den.

Detta var några korta bitar som fanns på lager. Nu skall jag istället fråga Nils vad han anser om sista sidan.

- Nå, Nils vad tycker du?

Jag vill ju inte skryta, men jag säger som Povel:

Den här sista sidan är den bästa jag gjort den är jädrit jädrit bra

Jag förstår inte riktigt vad Nils menar, men det gör kanske ni.

Detta var väl allt jag hade att skryta om jag inte ser fel, är den sista sidan fylld nu.

Korrekturläsaren.

